

З вірою, надією та любов'ю

У цьому номері ми можемо вже констатувати той факт, що наразі виповнилось три роки як редакція журналу разом з вишем, який є його засновником, переміщений на підконтрольну Україні територію. Не можна сказати, що ці роки минули без проблем, розчарувань та втрат. Та все це має відношення не стільки до наукової якості журналу, який тільки додає у визнанні і залученні його до міжнародних науково-метричних баз, а завдяки цьому наші автори мають можливість підвищувати індекс цитування своїх праць, а їх розробки й досягнення стають відомими усьому світу. Мова йде про людський фактор, про зневіру, яку переживає кожен член редакційної колегії; загублену довіру до політики переселенців, яку проводить держава й Міністерство освіти і науки України до переселених вишів; про безкінечні очікування, коли нарешті закінчатся воєнні дії та більшість переселенців будуть мати змогу повернутися до своїх домівок, коли закінчиться негативне ставлення до переселенців, що примушує після усіляких поневірянь покидати професіоналам все те, до чого пристосовувались ці три роки та повертатися назад, бо закінчується віра і надія в добре, вічне і розумне. Бо той, хто не переніс усіх випробувань переселенців, їх моральних і фінансових втрат, не може зрозуміти й відчувати усі сподівання переселенців.

Проте життя продовжується не зважаючи ні на що. І це чудово, що ця подія збігається з християнським знаменним святим днем «Віри, Надії і Любові і матері їх Софії». Тому віримо, що доживемо до мирного неба над Донбасом. Маємо надію, що зміниться ставлення усього оточуючого середовища (людського, регіонального і національного) до переселенців і це не буде одноразовою акцією. І доводимо свою найщирішу любов до усіх тих, хто допомагає нам кожен час, кожен день і всі ці роки вірить нам, підтримує нашу впевненість, що усі надії і бажання обов'язково здійсняться. Бо кожна людина не втрачає надію, поки вона рухається вперед... То ж віримо і надіємося, що ми разом з нашими читачами, авторами, офіційними і неофіційними друзями рухаємось вперед з вірою в найкраще і з любов'ю до усіх, хто поряд з нами.

Головний редактор науково-виробничого
журналу «Часопис економічних реформ»

Т. В. Калінеску